

dets øverste Myndigheder og Regeringens Repræsentanter, at det i Virkeligheden er økonomisk uoverkommeligt for dem at varetage deres repræsentative Pligter paa passende Maade uden at lide personlige Af-savn.

Medens det for de øvrige Tjenestemænd er en mere eller mindre frivillig Sag, om de vil vise Gæstfrihed overfor fremmede eller ej, er det for Landsfogderne, som Forholdene nu er i Grønland, en uafviselig Pligt. For blot nogle faa Aar siden — i Sejlskibenes Tid — havde Kolonier som Godthaab og Godhavn, hvor Landsfogderne har Sæde, relativt faa Skibslejligheder om Sommeren, medens disse Kolonier nu ofte anløbes af op imod 100 Skibe aarlig. Rejsende i Grønland, hvad enten det er Tjenestemænd, fremmede eller danske Medlemmer af videnskabelige Ekspeditioner eller Officerer paa Inspektions-skibene, aflægger, som naturligt er, altid Visit hos Landsfogderne og forventer efter Landets Skik og Brug at modtage Gæstfrihed hos disse.

Det vil formentlig indses, at en saa vidtstrakt — i og for sig ikke helt frivillig — Gæstfrihed til alle Sider er en ikke ringe økonomisk Byrde for Embedsmænd paa Landsfogdernes Lønningstrin.

Det maa i det hele erkendes, at der til disse Tjenestemænd nu stilles visse Krav om Repræsentation udover det for Tjenestemænd i Grønland i øvrigt almindelige, og at disse Krav i de senere Aar successivt er vokset, saaledes at de Forudsætninger, der i sin Tid laa til Grund for Fastsættelsen af de paagældende Lønningssatser, i Virkeligheden er undergaaet en meget betydelig Ændring.

Under Hensyn hertil finder man det stemmende med Billighed, at der tillægges Landsfogderne et Repræsentationstillæg, hvis Størrelse efter Omstændighederne passende vil kunne ansættes til 1000 Kr.

Til 71 og 72.

Grønlands Styrelse har nu Motorskibet „Disko“ og Dampskibene „Hans Egede“, „Gertrud Rask“ og „Gustav Holm“ i fast Fart foruden Hvalfangeren „Sonja“ og Flænseskibet „Sværdfisken“, der udelukkende er beskæftigede ved Hvalfangsten. Denne kan foreløbig ikke siges at være af nogen absolut permanent Karakter, og Maskinpersonalet paa de to sidstnævnte Fartøjer har derfor hidtil — ligesom Størstedelen af det øvrige Personale — været løst antaget. Man har her haft en udmærket Lejlighed til efterhaanden at udvælge de Maskinmestre, der i særlig Grad egnede sig

for den i mange Henseender vanskelige Tjeneste i Grønlandsfarten.

Til Maskintjenesten i de fire førstnævnte Skibe, der antagelig for en lang Aarrække vil udgøre den faste Stamme i Grønlands Besejling, raader man for Tiden efter Tjenestemandsløven kun over 2 fastansatte 1. Mestre og 2 fastansatte 2. Mestre, og man er derfor afskaaret fra at stille det Personale, hvis Dygtighed og hele Egnethed til Tjenesten berettiger hertil, fast Ansættelse i Udsigt. Det vil ikke kunne undgaas, at fortrinligt egnede Folk, naar Lejlighed byder sig, søger over i den private Skibsfart, hvad man meget maa beklage, da Maskintjenesten i Grønlandsskibene stiller saa store Krav til sine Udøveres Indsigt og Erfaring, at man er daarlig tjent med at være henvist til at anvende mere eller mindre tilfældigt, forhyret Personale.

Af Hensyn til de store økonomiske Værdier, der staar paa Spil, maa man derfor meget anbefale, at det muliggøres at knytte det erfarne Personale, man i Øjeblikket raader over, fastere til Tjenesten i det Omfang, som dennes Tarv med Nødvendighed kræver.

Det skal endelig i Almindelighed tilføjes, at Grønlandsfartens Overgang fra Sejlskibe, der nu alle er oplagte, til maskindrevne Fartøjer betyder en saa afgørende Forandring i Karakteren og Omfanget af denne Tjeneste, at en Forøgelse af Tjenestemandsstillingerne maa siges at være absolut paakrævet.

Overensstemmende hermed foreslaar man at normere yderligere 2 Maskinmester af 1. Grad og 2 Maskinmestre af 2. Grad.

Til 73.

For Besejling af Angmagssalik paa Grønlands Østkyst har der hidtil været ydet Skibsførerne en Ducør paa 200 Kr. Efter at Scoresbysund er koloniseret og hvert Aar er Genstand for særlig Besejling herfra, har det samme Beløb i Analogi hermed været ydet de Skibsførere, der foretog denne Besejling.

Forholdene ved Scoresbysund afviger imidlertid væsentligt fra Forholdene i Angmagssalik. Dels er Besejlingen i sig selv vanskeligere, og dels stilles der under Skibets Ophold ved Kolonien adskilligt større Krav til Skibets Personale, der maa være til Tjeneste uafbrudt ikke alene ved Lastens Ilandbringelse, men ogsaa ved den besværlige Transport i Land.

Hertil kommer, at det Skib, der i Besejlingsplanen bestemmes for Scoresbysund, ikke som de øvrige Skibe kan ansættes til